

Věc C-14/07

Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR

v.

Industrie- und Handelskammer Berlin

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof)

„Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (ES)
č. 1348/2000 – Doručování soudních a mimosoudních
písemností – Nepřeložené přílohy písemnosti – Důsledky“

Stanovisko generální advokátky V. Trstenjak přednesené dne 29. listopadu 2007 . . . I - 3371

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. května 2008 . . . . . I - 3401

Shrnutí rozsudku

1. *Soudní spolupráce v občanských věcech – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Nařízení č. 1348/2000 – Návrh na zahájení řízení – Pojem (Nařízení Rady č. 1348/2000, čl. 8 odst. 1)*

2. *Soudní spolupráce v občanských věcech – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Nařízení č. 1348/2000 – Doručování písemnosti, která je vyhotovena v jiném jazyce než v úředním jazyce přijímajícího členského státu*
(Nařízení Rady č. 1348/2000, čl. 8 odst. 1)
3. *Soudní spolupráce v občanských věcech – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Nařízení č. 1348/2000 – Doručování písemnosti, která je vyhotovena v jiném jazyce než v úředním jazyce přijímajícího členského státu*
[Nařízení Rady č. 1348/2000, čl. 8 odst. 1 písm. b)]
4. *Soudní spolupráce v občanských věcech – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Nařízení č. 1348/2000 – Doručování písemnosti, která je vyhotovena v jiném jazyce než v úředním jazyce přijímajícího členského státu*
(Nařízení Rady č. 1348/2000, čl. 8 odst. 1)

1. Pojem „písemnost určená k doručení“ uvedený v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1348/2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech se v případě, že je touto písemností návrh na zahájení řízení, vykládá tak, že označuje písemnost nebo písemnosti, jejichž včasné doručení žalovanému mu umožňuje uplatnit svá práva v rámci soudního řízení v odesílajícím státě. Z takové písemnosti musí být jednoznačně zřejmý přinejmenším předmět a důvod návrhu, jakož i výzva k účasti na soudním řízení nebo, podle povahy probíhajícího řízení, možnost podat opravný prostředek k soudu. Písemnosti, které plní pouze důkazní funkci a nejsou nepostradatelné k tomu, aby bylo možno porozumět předmětu a důvodu návrhu, netvoří nedílnou součást návrhu na zahájení řízení ve smyslu tohoto nařízení.
(viz bod 73)
2. Článek 8 odst. 1 nařízení č. 1348/2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech musí být vykládán v tom smyslu, že adresát návrhu na zahájení řízení určeného k doručení nemá právo odmítnout přijetí této písemnosti, pokud mu tato písemnost umožňuje uplatnit svá práva v rámci soudního řízení v odesílajícím členském

státě, jsou-li k této písemnosti v přílohách připojeny listinné důkazy, které nejsou vyhotoveny v jazyce přijímajícího členského státu nebo v jazyce odesílajícího členského státu, který adresát zná, ale které mají pouze důkazní funkci a nejsou nepostradatelné k tomu, aby bylo možno porozumět předmětu a důvodu návrhu.

Krom toho z autonomního výkladu pojmu „návrh na zahájení řízení“ vyplývá, že taková písemnost musí obsahovat dokument nebo dokumenty, pokud jsou svou podstatou navzájem spojeny, které žalovanému umožní porozumět předmětu a důvodům návrhu žalobce, jakož i tomu, že existuje soudní řízení, během něhož může uplatnit svá práva. Naproti tomu písemnosti, které plní pouze důkazní funkci, která je odlišná od předmětu samotného doručení, a nejsou svou podstatou navzájem spojeny s žalobou, jelikož nejsou nepostradatelné k tomu, aby bylo možno porozumět předmětu a důvodu návrhu žalobce, netvoří nedílnou součást návrhu na zahájení řízení ve smyslu uvedeného ustanovení. Je věcí vnitrostátního soudu, aby ověřil, zda obsah návrhu na zahájení řízení je dostatečný k tomu, aby umožnil žalovanému uplatnit svá práva, nebo zda musí odesílatel napravit nedostatek překladu nepostradatelné přílohy.

Z přezkumu vícera ustanovení Haagské úmluvy z roku 1965, Bruselské úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění změn, a Úmluvy ze dne 26. května 1997 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech Evropské unie, nařízení č. 1348/2000 a nařízení č. 44/2001, jakož i sdělení členských států podle čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1348/2000 totiž jednak vyplývá, že provedení překladu návrhu na zahájení řízení žalobcem není považováno za nepostradatelné pro výkon práv obhájce žalovaného, který musí pouze mít k dispozici dostatečnou lhůtu na to, aby mu umožnila nechat písemnost přeložit a připravit se na jednání před soudem.

(viz body 52, 56, 64–65, 69, 75, 78,
výrok 1)

3. Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1348/2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech musí být vykládán v tom smyslu,

že skutečnost, že se adresát doručené písemnosti ve smlouvě uzavřené se žalobcem v rámci své podnikatelské činnosti dohodl, že se písemný styk povede v jazyce odesílajícího členského státu, nezakládá domněnku znalosti jazyka, ale je nepřímým důkazem, který může soud zohlednit při ověření, zda tento adresát jazyk odesílajícího členského státu zná v takové míře, že může uplatnit svá práva.

(viz bod 88, výrok 2)

4. Článek 8 odst. 1 nařízení č. 1348/2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech musí být vykládán v tom smyslu, že adresát doručného návrhu na zahájení řízení každopádně nemůže s odvoláním na toto ustanovení odmítnout přijetí příloh písemnosti, které nejsou vyhotoveny v jazyce přijímajícího členského státu nebo v jazyce odesílajícího členského státu, který adresát zná, pokud v rámci své podnikatelské činnosti uzavřel smlouvu,

ve které se dohodl, že se písemný styk povede v jazyce odesílajícího státu, a pokud přílohy jednak souvisejí s uvedeným písemným stykem, a jednak jsou vyhotoveny v dohodnutém jazyce.

Překlad příloh totiž může být vyžadován, pokud obsah uvedené písemnosti, který byl přeložen, není dostatečný k tomu, aby z něho byl zřejmý důvod a předmět návrhu a aby žalovanému umožnil uplatnit svá práva. Takový překlad však není nutný, pokud ze skutkových okolností vyplývá, že je adresát návrhu na zahájení řízení obeznámen s obsahem těchto příloh. Tak je tomu tehdy, pokud je jejich autorem, nebo pokud se předpokládá, že rozumí jejich obsahu, například proto, že v rámci své podnikatelské činnosti podepsal smlouvu, ve které se dohodne, že se písemný styk povede v jazyce odesílajícího státu, a pokud přílohy souvisejí s uvedeným písemným stykem a jsou vyhotoveny v dohodnutém jazyce.

(viz body 90–92, výrok 3)